

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/15/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612211658
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6612211658.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpeným TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Advokátska kancelária so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36613843, za ktorú koná ako advokát konateľ Mgr. Tomáš Kušník, proti odporcom 1. E. P., nar. XX. 8. XXXX, bytom M., Q. XXX/XX a 2. P. P., nar. XX. 4. XXXX, bytom M., W. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Važecká 16, IČO: 42176778, v konaní právne zastúpeného splnomocneným advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, Advokátska kancelária so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 673,56 EUR s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 14C/75/2012-82 zo dňa 12. 11. 2012 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Lučenec č. k. 14C/75/2012-98 zo dňa 20. 12. 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Vo zvyšnej časti zostáva uznesenie okresného súdu nedotknuté.

Navrhovateľ je **p o v i n ť** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov trovy odvolacieho konania vo výške 29,21 EUR na účet jeho právneho zástupcu č. ú.: 2620036847/1100, VS: 825312, a to v lehote troch dní.

Navrhovateľ **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd odvolaním napadnutým uznesením konanie zastavil a navrhovateľovi vrátil súdny poplatok vo výške 33,37 Eur cestou Daňového úradu Bratislava. O trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov trovy právneho zastúpenia vo výške 118,16 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že navrhovateľ sa voči odporcom domáhal zaplatenia sumy 673,56 EUR s príslušenstvom z titulu nesplnenia záväzkov zo zmluvy k úverovému účtu, ktorú uzatvoril odporca 1/ s právnym predchodcom navrhovateľa. Odporkyňa 2/ k záväzku odporcu 1/ pristúpila. Z dôvodu námietky premlčania vznesenej vedľajším účastníkom na strane odporcov navrhovateľ zobral návrh v plnom rozsahu ešte pred začatím prvého pojednávania späť, navrhol konanie zastaviť a vrátiť časť zaplateného súdneho poplatku. Na základe uvedeného, zohľadňujúc dispozičné oprávnenie navrhovateľa so svojim návrhom, okresný súd konanie zastavil a v zmysle § 11 ods. 3, 4 a 6 zákona č. 71/1992 Zb. rozhodol o vrátení kráteného súdneho poplatku navrhovateľovi. O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 2 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku, keď konštatoval zavinenie

navrhovateľa na zastavení konania a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby a režijný paušál v celkovej sume 118,16 EUR.

Proti výroku uznesenia okresného súdu o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Poukázal na skutočnosť, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, keď navyše má vo svojich radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie. Na vstup vedľajšieho účastníka do konania nebol žiaden dôvod, vedľajší účastník nevykonal úkony nevyhnutné pre úspech odporcov vo veci a vykonanie uvedených právnych služieb nemalo na rozhodnutie súdu žiadny vplyv. Pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania vedľajší účastník nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej príhode, navyše viaceré procesné podania zbytočne opakuje. Trovy konania vedľajšieho účastníka teda nie sú účelne vynaložené, na čo by mal súd reagovať aplikáciou § 150 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.“). Na základe uvedeného odvolateľ navrhol, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu v napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Spolu s odvolaním si navrhovateľ uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,12 EUR. V prílohe priložil rozhodnutia iných odvolacích súdov, na ktoré v odvolaní poukazoval.

Vedľajší účastník na strane odporcov vo svojom vyjadrení k odvolaniu v prvom rade poukázal na skutočnosť, že vstúpil do konania legitímne v súlade s § 93 ods. 2, 3 O. s. p. z vlastného podnetu. Taktó zvolený procesný spôsob vstupu je zákonne rovnocenný so vstupom do konania na základe výzvy niektorého z účastníkov urobenej prostredníctvom súdu. Navyše vstup vedľajšieho účastníka bol pre spotrebiteľov efektívny, keď konanie bolo pre späťvzatie návrhu zastavené až po vstupe vedľajšieho účastníka do konania na základe ním vznesenej námietky premlčania. Na premlčanie nároku navrhovateľa pritom súd nemohol prihliadať z úradnej povinnosti. Trovy, ktoré boli vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov napadnutým výrokom uznesenia okresného súdu priznané, bezprostredne súviseli s konaním, a preto je ich nutné považovať za účelne vynaložené. Podľa § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Tým pádom má právo nechať sa v konaní zastupovať advokátom (čl. 47 Ústavy SR) a v prípade úspechu v spore, aj právo na náhradu trov konania. Trovy právneho zastúpenia treba pritom považovať v každom prípade za účelné, čo vo viacerých prípadoch potvrdil aj Ústavný súd SR (pod sp. zn. II. ÚS/78/03, II. ÚS 31/04 a pod.). Na základe uvedeného vedľajší účastník navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý výrok uznesenia okresného súdu ako vecne správny potvrdil a navrhovateľa zaviazal nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania v celkovej výške 29,21 EUR na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie prejdal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte "O. s. p.") bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p., a odvolaním napadnutý výrok uznesenia okresného súdu o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov trovy konania podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil. V odvolaní nenapadnutej časti zostalo uznesenie okresného súdu nedotknuté.

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Pre správne rozhodnutie v tomto konaní je preto potrebné primárne zodpovedať na otázku, či Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS (resp. vo všeobecnosti akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) je oprávnené vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom, a v prípade kladnej odpovede na prvé dve otázky, či mu v súvislosti s týmto právnym zastupovaním môže vzniknúť právo na náhradu trov konania (resp. trov právneho zastúpenia).

Z ustanovenia § 93 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O. s. p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky 10a uvedenej v tomto ustanovení) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia.

Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 O. s. p. je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 O. s. p. špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1 O. s. p., ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania.

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O. s. p.).

Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať "právny záujem na jeho výsledku", pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa), mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p.. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver, a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme, má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Navyše ani samotný Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním.

Pokiaľ navrhovateľ v rámci svojho odvolania dôvodil, že vedľajší účastník ako spotrebiteľské združenie musí byť zo svojej podstaty schopné samostatne poskytovať právnu pomoc v súdnych konaniach, s uvedeným sa stotožniť nemožno. Podľa článku 29 Ústavy SR sa totiž právo združovať sa zaručuje každému a výkon tohto práva je možné obmedziť len v prípadoch ustanovených zákonom, ak je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné pre bezpečnosť štátu, na ochranu verejného poriadku, predchádzanie trestným činom alebo na ochranu práv a slobôd iných. Preto sa v občianskych združeniach (v výnimkou platiacou pre odborové organizácie podľa § 2 ods. 4 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov) môžu združovať akékoľvek subjekty práva, a to bez ohľadu na skutočnosť, či sú odborne spôsobilé vykonávať všetky činnosti, ktoré to ktoré občianske združenie vykonáva. Preto napríklad občianske združenie, ktorého účelom je ochrana práv spotrebiteľa, môže byť tvorené napríklad výlučne len laikmi z oblasti práva a svoju činnosť v rámci súdnych konaní nutne realizovať (ak chce ochranu spotrebiteľa v súdnom konaní efektívne zabezpečiť) prostredníctvom tretích splnomocnených osôb, napríklad prostredníctvom advokáta. A rovnako môže byť takéto združenie tvorené odborníkmi z oblastí ochrany spotrebiteľa pôsobiacimi napríklad v oblasti potravinárstva, skúšobníctva kvality výrobkov, a pod., ktorá skutočnosť by rovnako neznamenala, že uvedené osoby dokážu spotrebiteľovi poskytnúť kvalifikovanú pomoc aj v súdnom konaní bez pomoci právne kvalifikovanej osoby. Zo samotnej skutočnosti, že vedľajší účastník je podľa znenia svojich stanov založený za účelom ochrany spotrebiteľa, teda nemožno (tak ako to urobil navrhovateľ) ešte vyvodiť, že vedľajší účastník je sám o sebe spôsobilý kvalifikovanú pomoc spotrebiteľovi v rámci súdneho konania poskytnúť. Uvedené platí

tým skôr, že v konaní nebolo preukázané, že by členmi vedľajšieho účastníka boli osoby, ktoré majú právnické vzdelanie.

V prejednávacom prípade došlo k zastaveniu konania preto, že navrhovateľ pred začatím pojednávania vo veci samej zobral návrh v plnom rozsahu späť z dôvodu, že akceptoval námietku premlčania, ktorú voči uplatňovanému nároku vzniesol vedľajší účastník na strane odporcov.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bolo konanie zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania, nastáva až vtedy, ak sú v danom prípade zastavenia konania splnené podmienky uvedené v ustanovení § 146 ods. 2 O. s. p.. Ustanovenie druhého odseku § 146 O. s. p. je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou, a preto súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prvom rade skúmať existenciu procesných podmienok uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania (ak trovy konania vznikli a ak boli riadne uplatnené).

Ustanovenie § 146 ods. 2 O. s. p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska. Preto, ak v tomto prípade vzal navrhovateľ návrh voči odporcom v celom rozsahu späť, pričom z obsahu spisu je nesporné, že tak urobil z dôvodu, že akceptoval námietku premlčania, ktorú voči uplatňovanému nároku vzniesol vedľajší účastník na strane odporcov, možno konštatovať len jediný záver, a to, že predmetný návrh navrhovateľa bol podaný (objektívne) nedôvodne a že k jeho späťvzatiu došlo v dôsledku jeho procesného zavinenia. Preto mu podľa prvej vety § 146 ods. 2 O. s. p. vznikla povinnosť uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov, ktorý si trovy konania uplatnil, trovy konania, ktorých súčasťou sú i trovy právneho zastúpenia.

Nemožno súhlasiť s argumentom navrhovateľa, ktorým spochybňoval nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pretože práve kvalifikované podanie vedľajšieho účastníka, v ktorom vzniesol námietku premlčania uplatňovaného nároku, bolo vo svojej podstate dôvodom späťvzatiu návrhu, a teda malo priamy vplyv na spôsob skončenia sporu. Rovnako sa nemožno stotožniť s názorom odvolateľa, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov nemala byť priznaná náhrada trov konania s poukazom na ust. § 150 ods. 1 O. s. p. pre existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v neúčelnosti vynaložených trov. Aplikácia ustanovenia § 150 ods. 1 O. s. p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania totiž prichádza do úvahy výlučne v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania (t. j. aj ich účelnosť), avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v konkrétnych okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. V praxi sa citované ustanovenie môže aplikovať napr. vtedy, ak ide o spor medzi účastníkmi, ktorí účastníci vyvíjajú enormnú snahu na ukončenie daného sporu a takto vyriešený spor je na prospech obidvoch účastníkov. Tiež napríklad v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ak v konaní úspešný navrhovateľ pred podaním návrhu nenavrhol ostatným spoluvlastníkom vyporiadanie podielového spoluvlastníctva dohodou, a títo spoluvlastníci so zrušením a vyporiadanim podielového

spoluvlastníctva v súdnom konaní súhlasili. Aplikácia § 150 ods. 1 O. s. p. však nie je možná z dôvodu, že trovy konania nie sú účelné, keď platí, že účelnosť trov konania je jedným z predpokladov, aby tieto trovy mohli byť vôbec priznané (vznikol na ne nárok), a len v prípade ak táto podmienka je splnená, prichádzajú eventuálne do úvahy celkom výnimočné okolnosti osobitného zreteľa spočívajúce v individualitách konania alebo jednotlivých jeho účastníkov, pre ktoré okolnosti možno celkom výnimočne účelne vynaložené trovy úspešnému účastníkovi konania nepriznať. Navyše, ako už odvolací súd uviedol vyššie, trovy vynaložené vedľajším účastníkom považuje za účelne vynaložené, navrhovateľ neuviedol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by boli relevantným dôvodom na to, aby úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhrada trov konania nebola výnimočne priznaná (§ 150 ods. 1 O. s. p.) a tieto dôvody nezistil ani odvolací súd.

Z uvedeného odôvodnenia vyplýva, že okresný súd rozhodol správne, keď zaviazal navrhovateľa k povinnosti zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov prvostupňového konania, ktoré predstavujú trovy jeho právneho zastúpenia. Rovnako správna bola i úvaha okresného súdu o výške trov vedľajšieho účastníka na strane odporcov, keď okresný súd ustálil, že právny zástupca tohto vedľajšieho účastníka účelne vykonal 2 úkony právnej služby (príprava a prevzatie právneho zastúpenia, vyjadrenie k žalobnému návrhu), a následne okresný súd správne ustálil výšku tarifnej odmeny ako aj režijného paušálu za jednotlivé úkony podľa § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, 2, § 14 ods. 1 a § 16 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že skutočnosť, že iné odvolacie súdy, na ktoré navrhovateľ v odvolaní poukazoval, rozhodovali vo veciach za účasti vedľajšieho účastníka, ktorým bolo združenie na ochranu spotrebiteľa, inak, nie je pre toto rozhodnutie relevantná, pretože tunajší odvolací súd nie je takýmto rozhodnutím (t. j. rozhodnutím iného odvolacieho súdu) viazaný.

Odvolací súd preto postupom vyplývajúcim z ust. § 219 ods. 1 O. s. p. uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania ako vecne správne potvrdil. Odvolaním nenapadnuté výroky uznesenia okresného súdu o zastavení konania a o vrátení časti zaplateného súdneho poplatku navrhovateľovi zostali nedotknuté (§ 206 ods. 3 O. s. p.).

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 224 ods. 1, v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.. Odporcovia i vedľajší účastník na ich strane boli v odvolacom konaní úspešní, a preto im podľa vyššie citovaných ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Navrhovateľovi, ktorý si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,12 EUR, a ktorý nebol v odvolacom konaní úspešný, právo na náhradu trov odvolacieho konania nevzniklo.

Odporcovia 1/, 2/ si trovy odvolacieho konania neuplatnili a ani im žiadne konkrétne trovy odvolacieho konania nevznikli, a preto odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania odporcov nerozhodoval (§ 151 ods. 1 prvá veta O. s. p.). Vedľajší účastník na strane odporcov si právo na náhradu trov odvolacieho konania uplatnil riadne a včas v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa. Na základe uvedeného odvolací súd zaviazal navrhovateľa, ktorý bol v odvolacom konaní neúspešný, k povinnosti uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov trovy odvolacieho konania v celkovej sume 29,21 EUR za jeden úkon právnej služby, a to podanie písomného vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa spolu s paušálnou náhradou výdavkov (režijný paušál) za uvedený úkon právnej služby. Z tarifnej hodnoty veci (suma 673,56 EUR) predstavuje tarifná odmena za jeden úkon právnej služby 25,72 EUR (základná sadzba tarifnej odmeny určená z hodnoty sporu podľa § 10 ods. 1, s použitím § 14 ods. 3 písm. b/ Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení zmien a doplnkov, ďalej aj "Vyhláška") a režijný paušál 7,63 EUR (§ 16 ods. 3 Vyhlášky), spolu 33,35 EUR. Nakoľko si však vedľajší účastník na strane odporcov uplatnil trovy odvolacieho konania len v sume 29,21 EUR a súd bol týmto jeho návrhom viazaný, odvolací súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov priznal náhradu trov odvolacieho konania v uplatnenej sume 29,21 EUR.

Podľa § 149 ods. 1 O. s. p. je navrhovateľ povinný zaplatiť uvedené trovy odvolacieho konania k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcov.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.